

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.III.6621.41.2016.AK.2

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 23), zwanej dalej „kpa” i art. 11f ust. 3 i 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2031),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał, na podstawie art. 149 § 1 w związku z art. 150 § 1 kpa oraz art. 145 § 1 pkt 5 kpa, postanowienie z dnia 13 maja 2016 r., znak: DLI.II.6621.41.2016.ŁO, wznawiające z urzędu, w oparciu o art. 145 § 1 pkt 5 kpa, postępowanie administracyjne w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: DOI.II.6621.12.2015.ŁO.25, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Pomorskiego NR WI-II.7820.6.7.2014.MKH z dnia 30 grudnia 2014 r., znak: WI-II.7820.6.7.2014.MKH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) – Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) – Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały – Nowy Dwór Gdański”, sprostowaną postanowieniem Wojewody Pomorskiego z dnia 9 marca 2015 r., znak: WI.II.7820.6N.2014.MKH.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią postanowienia w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 302, III piętro, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Gminy Cedry Wielkie, Urzędzie Gminy Stegna, Urzędzie Gminy Ostaszewo oraz Urzędzie Miasta i Gminy w Nowym Dworze Gdańskim.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Marcin Wójtowicz
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

DLI.II.6621.41.2016.ŁO

NK: 707 24/16

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 149 § 1 w zw. z art. 150 § 1 oraz art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 23), zwanej dalej „Kpa”,

wznawiam z urzędu

postępowanie zakończone decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: DOI.II.6621.12.2015.ŁO.25, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Pomorskiego NR WI-II.7820.6.7.2014.MKH z dnia 30 grudnia 2014 r., znak: WI-II.7820.6.7.2014.MKH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) – Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) – Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały – Nowy Dwór Gdański”, sprostowanej postanowieniem Wojewody Pomorskiego z dnia 9 marca 2015 r., znak: WI-II.7820.6N.2014.MKH.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 maja 2014 r., znak: GDDKiA-O/Gd-I-1js-4110/172.2036/2014, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Roberta Marszałka, Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Gdańsku, zwany dalej „inwestorem”, wystąpił do Wojewody Pomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia pn.: Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) – Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) – Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały – Nowy Dwór Gdański. Inwestor wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania ważnym interesem społecznym, polegającym na umożliwieniu terminowego rozpoczęcia budowy kluczowego dla regionu pomorskiego przedsięwzięcia.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1 i art. 12 ust. 1-4 oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2031), zwanej dalej „specustawą drogową”, oraz art. 49 i 104 Kpa, Wojewoda Pomorski wydał w dniu 30 grudnia 2014 r. decyzję NR WI-II.7820.6.7.2014.MKH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: Budowa drogi S-7 Gdańsk (A-1) – Elbląg (S-22) odcinek Koszwały (dk nr 7, w. Koszwały) – Elbląg (z węzłem Kazimierzowo). Zadanie 1: Koszwały – Nowy Dwór Gdański, zwaną dalej „decyzją Wojewody Pomorskiego”.

Od decyzji Wojewody Pomorskiego odwołania do Ministra Infrastruktury i Rozwoju, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli: spółka LOTOS Paliwa Sp. z o. o., Pan Stanisław Kukułka oraz Pan Andrzej Zalewski.

Odrębną decyzją, wydaną na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 Kpa, Minister Infrastruktury i Rozwoju umorzył postępowanie odwoławcze wobec Pana Andrzeja Zalewskiego.

Po rozpatrzeniu odwołań spółki LOTOS Paliwa Sp. z o. o. i Pana Stanisława Kukułki, decyzją z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: DOII.II.6621.12.2015.ŁO.25, zwaną dalej „*decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju*”, Minister Infrastruktury i Rozwoju, uchylił w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy *decyzję Wojewody Pomorskiego*.

Na *decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju* skargi wnieśli: spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. i *inwestor*.

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15 i VII SA/Wa 2447/15, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił ww. skargi.

Jednocześnie w piśmie z dnia 13 stycznia 2016 r., znak: WI-II.7820.6.7wz.2014.MKH (wpływ do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w dniu 19 stycznia 2016 r.), Wojewoda Pomorski poinformował organ odwoławczy, iż w trakcie postępowania w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania za nieruchomości przejęte na rzecz Skarbu Państwa pod realizację ww. inwestycji drogowej, prowadzonego przez Wydział Nieruchomości i Skarbu Państwa Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku wpłynęło pismo Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 24 listopada 2015 r. stanowiące wniosek o wszczęcie postępowania ustalającego wysokość odszkodowania za nieruchomości oznaczone nr 276/33 (powstała w wyniku podziału działki nr 276/1, z obrębu Koszwały) oraz nr 277/3 (powstała w wyniku podziału działki nr 277/2, z obrębu Koszwały).

Wojewoda Pomorski wskazał, iż zgodnie z wnioskiem z dnia 30 maja 2014 r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej ww. nieruchomości zostały ujęte w liniach rozgraniczających planowanej drogi S7. W ww. wniosku *inwestor* nie wystąpił jednak o przejęcie wymienionych wyżej nieruchomości, określając je jako stanowiące własność Skarbu Państwa, w trwałym zarządzie *inwestora*. Dalej Wojewoda Pomorski wyjaśnił, iż taki stan prawny ww. nieruchomości znajduje potwierdzenie zarówno w Księgach Wieczystych, jak i w ewidencji gruntów. Działając zatem na podstawie złożonego wniosku, oraz zgromadzonych materiałów, Wojewoda Pomorski wskazał, iż wydał *decyzję Wojewody Pomorskiego*, zgodnie z którą ww. nieruchomości nie zostały oznaczone jako przechodzące z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa.

Wojewoda Pomorski wyjaśnił, iż z dokumentów przekazanych przez Wójta Gminy Cedry Wielkie przy piśmie z dnia 24 listopada 2015 r., znak: GN.6821.03.2015 wynika, iż fragment drogi krajowej nr 7 obejmujący ww. działki nr 276/33 i 277/3, z obrębu Koszwały, na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460, z późn.zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”, z chwilą oddania do użytku odcinka drogi ekspresowej S7, zmienił kategorię na drogę gminną. Wojewoda Pomorski wskazał, iż zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2015 r., sygn. akt II CSK 637/14, o własności odcinka drogi, którego kategoria uległa zmianie na podstawie art. 10 ust. 5 *ustawy o drogach publicznych*, decyduje jednobrzmiący przepis ustawy i określony w ustawie sposób przesądzania o kategorii drogi.

Zatem, zdaniem Wojewody Pomorskiego, ww. nieruchomości stały się z mocy prawa własnością gminy Cedry Wielkie. Według Wojewody Pomorskiego, powyższe okoliczności, o których mowa w ww. piśmie Wójta Gminy Cedry Wielkie nie były jemu znane przy wydawaniu *decyzji Wojewody Pomorskiego* i mogą stanowić podstawę do wznowienia postępowania w trybie art. 145 § 1 pkt 5 *Kpa*.

Zgodnie z art. 150 § 1 *Kpa* organem administracji publicznej właściwym w sprawach wznowienia oraz odmowy wznowienia postępowania jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji.

W niniejszej sprawie decyzją ostateczną jest *decyzja Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

Organem administracji właściwym w przedmiotowej sprawie - stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r., w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U z 2015 r., poz. 1907, ze zm.) - jest zatem Minister Infrastruktury i Budownictwa.

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności

dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo, gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające ostatecznie sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie w decyzji jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc, decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów (W. Dawidowicz, *Postępowanie administracyjne. Zarys wykładu*, Warszawa 1983 s. 242).

Postępowanie o wznowienie postępowania w trybie art. 145 *Kpa* w sprawie zakończonej decyzją ostateczną jest dwuetapowe.

W pierwszym etapie, tzw. postępowaniu wstępnym, organ bada dopuszczalność wznowienia postępowania, ustalając brak przeszkód podmiotowych i przedmiotowych dla wszczęcia postępowania, którego efektem jest wydanie postanowienia o wznowieniu postępowania (art. 149 § 1 *Kpa*), bądź wydanie postanowienia o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 *Kpa*). Drugi etap postępowania prowadzony jest po wydaniu postanowienia o wznowieniu i wówczas organ bada decyzję merytorycznie, pod kątem istnienia przesłanek wznowieniowych.

Z treści art. 147 *Kpa* wynika, iż wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na wniosek, z tym że wznowienie postępowania z urzędu przez organ jest jego prawem. Oznacza to, że organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej prawomocnie zakończonej sprawie, celem sprawdzenia, czy nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania.

Obowiązek wznowienia ma natomiast miejsce w razie znalezienia przyczyny wznowienia (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2002 r. sygn. akt II SA 2791/00 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2007 r. sygn. akt I SA/Wa 1299/07).

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowi art. 145 § 1 pkt 5 *Kpa*. Wznowienie postępowania administracyjnego na podstawie powyższego przepisu jest uzasadnione w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję. Przy ocenie przesłanek wznowienia postępowania, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 *Kpa*, najistotniejszym warunkiem jest istnienie tych okoliczności i dowodów w dacie podejmowania decyzji ostatecznej. Jeżeli okoliczności te i dowody powstały po dacie wydania ostatecznej decyzji, nie będą mogły stanowić podstawy wznowienia, lecz stanowić będą podstawę do wszczęcia postępowania w nowej sprawie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt II GSK 986/09, opubl. LEX nr 746382).

Mając na uwadze powyższe, wskazać należy, iż ww. działka nr 276/1, z obrębu Koszwały na podstawie *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* uległa podziałowi na działki nr 276/33 i 276/34. Natomiast ww. działka nr 277/2, z obrębu Koszwały uległa podziałowi na działki nr 277/3 i 277/4. Pod realizację przedmiotowej inwestycji zostały przeznaczone działki nr 276/33 i 277/3.

Zgodnie z informacjami zawartymi w księgach wieczystych działki te stanowiły własność Skarbu Państwa (Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad). Z tego powodu ww. działki nr 276/33 i 277/3 nie zostały wskazane jako nieruchomości przechodzące na własność Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji stała się ostateczna.

Jednakże z ww. pisma Wójta Gminy Cedry Wielkie z dnia 24 listopada 2015 r. (przekazanego przez Wojewodę Pomorskiego przy ww. piśmie z dnia 13 stycznia 2016 r.) wynika, iż przedmiotowe działki zostały przekazane Gminie Cedry Wielkie na podstawie art. 10 ust 5 *ustawy o drogach publicznych* oraz protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 2 stycznia 2013 r. Stanowiły one bowiem część odcinka dawnej drogi krajowej nr 7. Z chwilą oddania do użytku drogi ekspresowej S7 (obwodnica południowa trójmiasta), dawny odcinek drogi krajowej przeszedł na własność Gminy Cedry Wielkie.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 *ustawy o drogach publicznych* – w jego brzmieniu obowiązującym w dniu spisania ww. protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 2 stycznia 2013 r. - odcinek drogi zastąpiony nowo wybudowanym odcinkiem drogi z chwilą oddania go do użytkowania zostaje pozbawiony dotychczasowej kategorii i zaliczony do kategorii drogi gminnej.

W ww. wyroku z dnia 20 sierpnia 2015 r. Sąd Najwyższy wskazał, iż o zaliczeniu starego odcinka drogi krajowej do drogi gminnej, a tym samym o jego własności, nie decydują żadne inne względy tylko jednobrzmiący przepis ustawy. W tej sytuacji przytoczona wyżej regulacja nie pozostawia wątpliwości, iż stary odcinek drogi krajowej stał się z mocy prawa własnością gminy.

W związku z powyższym w dniu, w którym *decyzja Wojewody Pomorskiego* stała się ostateczna (tj. 18 sierpnia 2015 r.) właścicielem ww. nieruchomości była Gmina Cedry Wielkie i w decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej powinny one przejść na własność Skarbu Państwa.

Podkreślenia wymaga fakt, iż organ II instancji nie wiedział o powyższych okolicznościach w momencie wydawania decyzji.

Powyższe, zdaniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, uzasadnia wznowienie postępowania w sprawie zakończonej *decyzją Ministra infrastruktury i Rozwoju* z urzędu w oparciu o przesłankę określoną w art. 145 § 1 pkt 5 *Kpa*, tj. ze względu na to, iż wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję.

W tym miejscu należy zauważyć, iż zgodnie z utrwalonymi poglądami orzecznictwa i doktryny postanowienie o wszczęciu postępowania jest aktem procesowym, nie rozstrzyga ono sprawy wznowienia, lecz ją otwiera (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 1987 r., I SA 1326/86, ONSA 1987 nr 2, poz. 80).

Postanowienie o wznowieniu postępowania jest jedynie postanowieniem wszczynającym postępowanie i nie może zawierać innych treści, poza wskazaniem przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania. Inaczej mówiąc, postanowienie to otwiera postępowanie w sprawie wznowienia postępowania.

Stwierdzenie zaś, czy przyczyna wznowienia rzeczywiście wystąpiła w sprawie i jakie wynikają z tego skutki dla rozstrzygnięcia sprawy mogą być wyłącznie efektem postępowania przeprowadzonego po wydaniu postanowienia z art. 149 § 1 *Kpa* i muszą być zawarte w decyzji określonej w art. 151 *Kpa*. Przesądza to o treści tego postanowienia, która powinna ograniczać się do wskazania okoliczności stanowiących podstawę do wznowienia postępowania oraz skonkretyzowania decyzji rozstrzygającej sprawę, w której wznowia się postępowanie.

W związku z powyższymi ustaleniami, podjętymi przez organ w trakcie postępowania wstępnego, orzeczono jak w rozstrzygnięciu postanowienia.

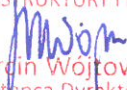
Stosownie do treści art. 141 i art. 142 *Kpa*, na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje, a strona może je zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji kończącej postępowanie.

Otrzymują:

1. Wojewoda Pomorski
2. Pan Robert Marszałek
Dyrektor Oddziału
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Gdańsku
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
3. Wójt Gminy Cedry Wielkie
4. A/a

Do wiadomości:

1. Urząd Gminy Cedry Wielkie
2. Urząd Gminy Stegna
3. Urząd Gminy Ostaszewo
- ④ 4. Urząd Miasta i Gminy w Nowym Dworze Gdańskim

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Marcin Wójtowicz
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji